

Morfars fars Dansmusik

 LTs förlag

lor-
fars
fars
ans-
usik

"Morfars fars dansmusik" (LT, 55:-) heter en bok som några kring Södermanlands spelmansförbund forskat och skrivit ihop. En fräckt ortodox (läs gärna: progressiv) bok. Folkmusik är 'funktionsmusik', skriver författarna och pläderar lågmält men envist, och mest mellan raderna, mot att sätta upp gränser för vad som är folkmusik.

"Dragspel och fiol var en kär kombination", står det t ex i en bildtext. Nja, för drängar och arbetare. Men inte för folkmusikforskarna. Och än idag rynkar somliga spelmän på näsan åt dragspelet.

Och i slutet av boken skriver författarna: "Spelmansrörelsen som i sin barndom kämpade mot jazzen öppnar idag portarna mot många andra musikformer". En klar halv sanning.

VAD DET BETYDER är att det finns en motståndsrörelse

bland spelmän och folkdansare. En motståndsrörelse som vill att folkmusiken återigen ska bli en funktionsmusik – en dansmusik – och att folkdans ska kunna dansas av alla och inte bara folkdanslag som gör balettuppyvisningar av komponerade folkdanser från 1800-talet.

Skulle inte den motståndsrörelsen kunna höja rösten i stället för att jämt vara så tystlåten?

"Morfars fars dansmusik" är en bok som kortfattat lockar mej att vilja veta mer om folkmusiken och dansen, folkinstrumenten och spelmännen och inte minst just funktionen i bondesamhället.

Hade t ex storbönderna samma folkmusik som småbönderna och drängar? Och Spel-Ulla från Katrineholm vem var hon? Fanns det många spelkvinnor?

Bengt Eriksson

